

[Undervisnings- og forstningsministeren]

de har meldt sig. Når jeg er imod det, så er det jo, fordi det spilder ressourcer, som kunne have været brugt til at uddanne unge mennesker med, og vi har adgangsbegrænsning her i landet, og det bliver vi ved med at have. Man kan ikke skabe plads til alle. Hver eneste krone, vi kan spare, kan vi bruge til ekstra pladser.

Hvorfor i alverden er SF så hjerteløse, at man vil spille alle de penge på folk, som aldrig får åbnet en bog? De skal have et helt års SU; det er i sig selv mærkeligt. Nu vil SF altså heller ikke være med til, at man giver en tilskyndelse til, at folk siger til i tide. Hvad er det for en holdning, der ligger bag det her? Jeg har næsten lyst til at spørge: Hvad er det egentlig for et menneskesyn? Det er jo noget laden stå til, noget pjat, som SF ikke kan være bekendt.

Det er det mest fjolledede forslag, jeg nogen sinde har set, bortset fra at det altså strider mod finansloven og koster 100 mio. kr. og 30 mio. kr. til evig tid. Hvad får SF for de penge? Ingenting! Man får oven i købet øget uddannelsesspild, og hvis SF vidste, hvor meget uddannelsesspild vi har i forvejen, ufatteligt uddannelsesspild i de videregående uddannelser! Gå ud på Københavns Universitet på Amager en dag kl. 9 eller kl. 17, luk dørene op til auditorierne, og spørg så, hvor mange der egentlig skulle have været der, og sammenlign med, hvor mange der er der!

Hvorfor er SF slet ikke interesseret i, at uddannelsesressourcerne her i landet skal bruges effektivt? Gjorde det noget, at disse privilegerede, som har fået en plads, trods alt mistede 500 kr., hvis de sjuskede med det og ikke fik meldt fra i tide? Hvad er det egentlig, der stikker SF, når man kommer med det her forslag? Hvis interesser er det, SF mener man varetager her? Det er i hvert fald ikke de uddannelsessøgendes!

Frank Jensen (S):

Kan man ikke sige andet, så kan man da sige, at underholdningsværdien altid er stor, når ministeren er ovre i Folketinget og skal kommentere lovforslag eller beslutningsforslag, som er fremsat af andre partier end regeringspartierne. Men sagligheden kunne man godt ønske sig en gang imellem var lidt højere, for historien fra det virkelige liv er jo, at det er ministerens depositumordning, som er bureaukratisk og utrolig svær at administrere ude i det virkelige liv.

Et eksempel fra det nordjyske, hvor to unge mennesker, der er under uddannelsesydelserordening og dermed er berettigede til, at socialkontoret betaler deres depositum, møder op på bistandskontoret med deres to girokort efter tilmeldelse til Teknisk Skole:

Sagsbehandleren modtager de to girokort og sørger for, at der nok skal blive betalt, så de kan starte rettidigt. Kommunen gør det, som er praksis, nemlig udsteder en check i bogholderiet, efter at der har været en kontorbetjent ovre med de to girokort i bogholderiet, og sender checken til ministerens depositumadministration på Københavns Universitet, som efter at have modtaget checken sætter en kontorassistent til at skrive tilbage til den pågældende kommune, at man ikke er i stand til at modtage en check; beløbet skal indbetales på det vedlagte girokort. Der er altså efterhånden to gange porto i dette spil.

Da kommunen modtager den tilbagesendte check, skal checken tilbage til bogholderiet og debiteres, og hvad ved jeg, i bogholderiet, og derefter bliver et kontorbud sendt af sted fra kommunen til postkontoret med de to girokort i hånden, efter at man selvfølgelig har haft en kontorchef til at godkende, at man må ændre på sin procedure, sådan at kommunen er i stand til at indbetale gennem giro.

Altså, det her er Knold og Tot, når det ikke har den virkning, som regeringen forudså det skulle have i 1989, nemlig at vi skulle sikre en mere effektiv udnyttelse af ressourcerne.

Selv om ministeren talte højere og brugte kraftigere udtryk, da vi nærmede os det afsnit i ministerens tale, der drejede sig om at dokumentere, at det har haft en effekt, må jeg sige, at argumenterne var ret tynde. Det har de også været i det materiale, Uddannelsesudvalget har udbedt sig fra minister og ministerium til at dokumentere effekten af depositumordningen, som blev indført i 1989. Så lad os nu se, om vi ikke kan tale os til rette om afvikling af denne depositumordning og gebyrordning, når det her forslag kommer i udvalg.

Vi synes fra Socialdemokratiets side, at det er et godt lille lovforslag, SF har fremsat. Det har en rimelig stor virkning, ikke mindst på ministerens temperament, men da også i forhold til de unge mennesker, der i dag er plaget af at skulle betale et depositumbeløb, som vi i Socialdemokratiet anser for at være en salamtak-